

SOCIALISM - Simple analogy

An economics professor at a local college made a statement that he had never failed a single student before but had once failed an entire class. That class had insisted that socialism worked and that no one would be poor and no one would be rich, a great equalizer. The professor then said, "OK, we will have an experiment in this class on socialism. All grades would be averaged and everyone would receive the same grade so no one would fail and no one would receive an A.

After the first test, the grades were averaged and everyone got a B. The students who studied hard were upset and the students who studied little were happy.

As the second test rolled around, the students who studied little had studied even less and the ones who studied hard decided they wanted a free ride too so they studied little. The second test average was a D! No one was happy.

When the 3rd test rolled around, the average was an F. The scores never increased as bickering, blame and name-calling all resulted in hard feelings and no one would study for the benefit of anyone else.

All failed, to their great surprise, and the professor told them that socialism would also ultimately fail because when the reward is great, the effort to succeed is great but when government takes the reward away, no one will try or want to succeed. Could not be any simpler than that.

What a profound short little paragraph that says it all.

"You cannot legislate the poor into freedom by legislating the wealthy out of freedom. What one person receives without working for, another person must work for without receiving. The government cannot give to anybody anything that the government does not first take from somebody else. When half of the people get the idea that they do not have to work because the other half is going to take care of them, and when the other half gets the idea that it does no good to work because somebody else is going to get what they work for, that my dear friend, is about the end of any nation. You cannot multiply wealth by dividing it."

CHỦ NGHĨA XÃ HỘI - Loại suy đơn giản

Một giảng sư môn kinh tế học tại một đại học cộng đồng địa phương cho biết ông ta chưa hề có một sinh viên nào bị điểm xấu trong môn ông ta dạy nhưng rồi đã một lần cả lớp ông dạy đều bị đánh rớt trong môn này. Lớp ấy đã nhận mạnh rằng chủ nghĩa xã hội hiệu lực và không đề cho ai nghèo mà cũng không cho ai giàu, mọi người bình đẳng.

Vị giảng sư bảo: “Được, chúng ta làm một cuộc thực nghiệm về xã hội chủ nghĩa trong lớp này xem sao. Điểm của tất cả sẽ ở vào trung bình và từng người sẽ nhận một số điểm giống nhau và như thế sẽ không có ai bị đánh rớt và cũng không có ai được điểm A.

Sau bài khảo hạch đầu tiên, mọi người có điểm trung bình gần nhau và ai cũng đều được xếp vào điểm B. Các sinh viên học cật lực bất mãn và những người học ít lại thích thú.

Khi đến bài khảo hạch thứ hai, những sinh viên học ít lại càng học ít hơn và các sinh viên từng học chăm bấy giờ quyết định cũng muốn thử thả nên chỉ tà tà. Kết quả bài khảo hạch này trung bình ai cũng được điểm D! Không mấy ai hài lòng.

Và rồi tới bài khảo hạch thứ ba, điểm trung bình cho mọi người chỉ còn là F.

Điểm không bao giờ tăng hơn được dù có tranh cãi, quở trách và gọi riêng từng sinh viên cũng chỉ tạo ra oán trách mà không ai muốn mình học để người khác hưởng lợi.

Bó tay, trước sự ngạc nhiên, và vị giảng sư bảo họ chủ nghĩa xã hội rồi cuối cùng cũng sụp đổ vì khi mà phần thưởng thì lớn, nỗ lực để thành công thì nhiều nhưng nhà nước lại lấy mất đi phần thưởng không ai dại gì còn muốn nỗ lực hoặc là muốn thành công. Còn có gì dễ hiểu hơn như thế.

Thật chỉ một đoạn ngắn thâm sâu mà nói lên được tất cả. “Bạn không thể lấy luật để bảo vệ tự do cho người nghèo bằng cách lấy luật buộc người giàu không được tự do. Cái mà con người được nhận không do chính mình làm ra bắt một người khác làm ra mà không được nhận. Nhà nước không thể ban phát cho ai bất cứ thứ gì mà nhà nước trước đó không lấy từ một người khác. Khi mà một nửa số người mang lấy ý nghĩ là họ không phải làm gì vì số phân nửa còn lại phải làm cho họ hưởng, trong khi đó phân nửa kia lại nghĩ không dại gì phải làm để cho người khác hưởng công sức của họ làm ra, thế thì các bạn biết chẳng, đó là là lúc sắp kết liễu của một quốc gia. Bạn không thể nhân lên sự giàu có bằng cách đem phân chia của cải đi.”